

la humanitat

Fundador: LLUÍS COMPANYS

Organ d'Esquerra Republicana de Catalunya - 1.ª quinzena de Desembre del 1945 - 11 Epoca - Núm. 5 Donatiu: 1 Pesseta

EDITORIAL

L'EXIGENCIA DEL MOMENT ACTUAL

La manca d'espai ens impideix de comentar tal com es mereix, l'importantíssim memoràndum tramès pel Consell Directiu d'E. R. de Catalunya, al Consell de Seguretat de les Nacions Unides, el qual reproduïm en aquest número de «LA HUMANITAT».

En l'escrit de referència, l'organisme suprem del partit majoritari de Catalunya, donant proves d'un elevat sentit de responsabilitat i ponderació accepta i fa seves les paraules del ministre d'Afers Exteriors de la Gran Bretanya, Mr. Bevin, el qual ha dit: «La qüestió del règim d'Espanya és una qüestió que el poble espanyol ha de decidir...» «és evident però, que nosaltres adoptariem una actitud favorable, si el poble espanyol donés els passos necessaris per tal de canviar el seu règim, empero el Govern de Sa Majestat no està disposat a fer res que pugui promoure o encendre una guerra civil en aquell país».

Efectivament: aquest és el nostre esperit, el de tots els catalans; però, cal no oblidar que els pobles d'Ibèria ja varen lluitar, pagant-ho molt car en vides, riquesa i dolors, contra el despotisme nazi-feixista i, això, molt abans que ho fessin les Nacions Unides i, precisament, en mig de la despreocupació, aleshores, dels Governos d'aquells països que, pocs mesos més tard s'havien de veure, ells també, atacats pel mateix enemic que ho fou nostre. Varen ésser, doncs, Hitler i Mussolini, els que, amb el seu anterior triomf a Catalunya i a Espanya, deixaren entronitzats, en el lloc que encara avui està, a Franco i la «Falange» cosa que han reconegut els actuals dirigents d'Anglaterra, la U. R. S. S. i els Estats Units, quan han llençat des de Potsdam, l'anatema definitiu contra el darrer focus del feixisme internacional: L'actual Govern espanyol—han dit—, per haver estat implantat amb l'ajuda de les Potències de

l'Eix, pel seu origen, naturalesa i estreta associació amb els estats agressors, no posseeix els títols necessaris per a justificar la seva entrada en la Societat Internacional». En el procés de Nuremberg s'està demostrant, documentalment, l'encertades que són les anteriors afirmacions.

Nosaltres reconeixem les greus preocupacions que la post-guerra ha creat als grans estadistes que avui tenen la responsabilitat del Poder, a Europa i a Amèrica, però, esperem, amb fonamentada confiança, que particularment els homes dels Governos de Londres, Washington i París, ens faràn la justícia de que el règim polític, que fou imposat als espanyols per la força de les armes hitlerianes, pugui ésser desplaçat, si es vol, per procediments el menys cruents possible, però, també, amb la màxima rapidesa que aconsellin les circumstàncies i, que, després, per a les futures i difícils tasques de reconstruir el país, no dubtem poder comptar, també, amb la seva valuosa col·laboració,

No demanem a les Nacions Unides una intervenció directa, sinó, simplement, que es posi ja en vigor, per totes elles el punt sisè dels principis bàsics de la política exterior dels Estats Units, exposat pel President Truman: «Ens negarem — ha declarat — a reconèixer qualsevol Govern, imposat a qualsevulla nació, per la força o amb l'ajuda d'una potència estrangera». Pel moment, això és suficient; per després, quan la República torni a ésser el nostre règim legal, el Consell Directiu d'E. R. de C. molt assenyadament, ha dit, en el document que comentem, quins són els nostres objectius.

El règim de Franco, despreciat per tothom, des de dins d'Espanya i des de fora d'ella, és ben evident que s'està enfonsant, entre misèries, odís, atropells,

negocis bruts i disbauxes administratives. Cal, però, donar-li el cop de gràcia fulminant. La memòria dels milions d'homes que, defensant la llibertat i la dignitat humanes, han mort en el curs dels darrers deu anys, ens ho exigeixen a tots, demòcrates del món!

Nota diplomàtica

Per conducte fidedigne ha arribat a coneixement nostre una versió, autèntica, de l'acte de presentació de cartes credencials de Mister Mallet, Ambaixador de S. M. britànica, a l'Estat espanyol.

Va anar de la següent manera: Previament, va quedar convingut que l'acte se celebraria amb el màxim de sobrietat suprimint-se els discursos protocolaris que és costum pronunciar en actes de semblant caràcter. Així, doncs, va comparèixer el nou Ambaixador davant del «Caudillo» i li feu entrega de llurs credencials. Tot seguit va fer constar que el Govern anglès no veia amb bons ulls la permanència del Govern franquista al cim de l'Estat espanyol, pel fet que, el seu esperit, no s'avenia a l'esperit de les Nacions Unides que acabaven de sortir triomfants de l'horrorosa guerra que el món ha hagut de patir en el transcurs dels sis darrers anys. Pronunciades aquestes paraules, que també foren sobriament dites, el nou representant diplomàtic de la Gran Bretanya, d'una fàisó molt anglesa, s'acomiadà i, amb tota correcció va retirar-se.

El Sr. Martin Artajo, ministre d'Afers Exteriors espanyol, sufocat i indignat, va dir:

«Esto no puede tolerarse; esto es inaguantable!»

El «Caudillo», també en un esclat de plena indignació, imperativament, va replicar:

—«Pues, aunque todo se hunda, hay que aguantarlo!»

I, així, va donar-se per acabada la cerimònia.